

Na Svečanoj akademiji u Kongresnom centru „Master“ Novosadskog sajma, održanoj 01. februara povodom jednog veka rada i postojanja Privredne komore Vojvodine (PKV), uručene su godišnje nagrade „Kosta Miroslavljević“ najuspešnijim privrednicima za 2018. Za uspešno poslovanje i postignute vrhunske rezultate u kategoriji privrednica, ovo laskavo priznanje dodeljeno je gospođi Mirjani Rajkov, direktorici i vlasnici preduzeća SIM d.o.o. iz Novog Sada. Mirjana Rajkov iza sebe ima 47 godina radnog staža, prvo u privrednom gigantu „Agrovojvodini“ na mestu komercijalnog referenta, potom 28 godina u firmi „SIM“ d.o.o., koju je 1991. godine osnovala sa suprugom Stankom sa jednim jedinim ciljem - da njihovi sinovi imaju gde da rade.

Osluškujući tržište, potrebe kupaca, delatnost kompanije je rasla i kretala se od trgovine proizvodima obojene, preko proizvoda crne metalurgije, da bi se danas mogla pohvaliti znatno proširenim asortimanom, uz pomenuto i trgovinom proizvoda iz oblasti vodovoda, kanalizacije, grejanja, elektromaterijala, HTZ opreme i drugim. Zahvaljujući ovako širokoj ponudi, preduzeće SIM d.o.o. ima poziciju lidera u ovoj delatnosti.

- Zadovoljna sam kao poslovna žena jer sam ponela ovu prestižnu nagradu od Privredne komore Vojvodine, najvažnije institucije za nas privrednike. Zadovoljna sam i kao majka, jer sam ispunila zadatak koji sam davno sebi zadala, da naučim moje sinove, Isidora i Dušana da rade, da se svaki dinar mora zaraditi, da ih naučim menadžerskim veštinama. Danas mi u svemu pomažu, ali su počeli prvi godinu dana kao fizički radnici. Za to vreme, nijednom im nisam rekla da se sklone jer dolazi šleper koji treba ručno istovariti, već da moraju biti prvi koji će to uraditi. Prošli su sve faze u preduzeću i danas mogu s ponosom da kažem ono najvažnije, da su kvalitetni ljudi - kaže gospođa Rajkov, ali priznaje da nije bilo lako, posebno 1991. godine u vreme hiperinflacije. Najrađe se seća poslovne 1994. godine i 24. januara, kada je dinar bio stabilan. Takođe priznaje činjenicu, da državne firme nisu posustale, privatne ne bi napravile ono što su napravile, iduci korak po korak, sigurno napredovale. SIM d.o.o. je preduzeće kojem i dobavljači i kupci odaju priznanje, a prema gospođi Mirjani Rajkov osećaju duboko poštovanje. Zašto je to tako, najbolje objašnjavaju reči jednog poslovnog partnera koji kaže: „Ako bi se dogodilo da Mira makar i jedan dan zakasni sa plaćanjem, morao bih je nazvati da vidim da se možda nije razbolela“. - Za 28 godina poslovanja preduzeće SIM d.o.o. nikada nije bilo u blokadi. Vodimo se principom da svoje obaveze u roku izmirujemo. Uvek smo ispoštovali ono što smo se dogovorili sa kupcima i dobavljačima. Poslovi se ne sklapaju u kafani već oči u oči. Ništa kvalitetnije nema od direktnе komunikacije - tvrdi naša sagovornica. Veruje da je u životu sve trgovina i da se život odvija po interesnim mehanizmima. Trgovina je delatnost sa hiljadu lica, i po njenim rečima, u životu nema kao na semaforu, crvenog i zelenog svetla. Uvek je žuto, jer se uvek mora tražiti put do cilja koji je svako od nas sebi zacrtao. - Kada bi države vodile

žene, bila bi to uspešnija porodična priča - kaže Mirjana Rajkov, koja sebe doživljava na prvom mestu kao majku, pa suprugu, a tek onda kao poslovnu ženu. Zato ne čudi što je i SIM d.o.o. nalik velikoj porodici. - Porodica mi je uvek bila najvažnija. Možda će zvučati prepotentno, ali imam 93 saradnika, koji me u mom odsustvu oslovljavaju sa - mama. Kod nas u firmi je koleginica koja radi 27 godina, druga 25, neki od njih 20. Nekima tu rade i deca, nekim unuci. Svi naši saradnici su od prvog dana prijavljeni na ugovoren iznos plate i sa svim pravima koja proističu iz radnog odnosa. Smatram da bez njih, kao saradnika, ne bih mogla uraditi ovo što sam uradila. Sve objekte koje imamo u gradu smo napravili da bismo stvorili udobniji i komforntiji prostor za rad, da bi svima bilo dobro, bolje nego u nekoj drugoj firmi - objašnjava naša sagovornica, dodajući da joj upravo takav poslovni ambijent iznova i iznova daje energiju i motiv za dalji rad. Smatra da nijedan čovek koji se smatra sposobnim za rad, ne treba da ide u penziju, pogotovo ako nema neki hobi. Ona danas ne radi iz potrebe nego iz zadovoljstva u radu kao takvom, ali i druženju i razgovoru sa svojim saradnicima, koji svi zajedno čine ČELIČNI TIM.

